

A MAGYARORSZÁGI METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI GYÜLEKEZETÉNEK HÍRLEVELE

2008. NOVEMBER   **2008/11.**

*Ha kenyeret adsz az éhezőknek, és jól tartod a nyomorultat,
akkor fölragyog a sötétségben világosságod.*

Ézsaiás 58,10

Ti vagytok a világ világossága! (Márk 5,14)

A fenti ígéről néhány gondolat jutott az eszembe, ezeket szeretném megosztani a testvérekkel!

Az Úr Jézus világosságot gyújtott szívünkben. (2Korintus 4,6)

Ezért mi is világosság lehetünk ő benne, ezért úgy kell járnunk, mint fény „ebben a sötét világban”. A Bibliában a senkinek, az egyszerű halászoknak, vámszedőknek mondja Jézus: „Ti vagytok a föld sója.” (Máté. 5.13) „Ti vagytok a világ világossága” (Máté. 5.14) Só, és világosság vagyunk, az egész világ színe előtt.

Ez egy nagyon nagy küldetés, nekünk embereknek!

Sokan elégedetlenek vagyunk a saját életünkkel, lenéznek, nincs sikerünk, nem kellünk senkinek, stb.. De ha Jézus a szívünkben él, akkor mi már nem gondolkodhatunk így, mert Jézus szemében értékesek vagyunk, a saját vérével vásárolt meg bennünket. Megkeresett bennünket, mert mi mind értékek vagyunk az ő számára. Nem kell elrejtőzni előle, mi az övé vagyunk. Merjünk tőle kérdezni, hisz ő a mi Atyánk, aki kérdéseinkre szeretne választ adni.

De hagyjuk mi ezt?

Célja van az életünkkel, nem rejtőzhetünk el előle, nem azért ismerem őt, hogy elrejtsem, hanem hogy világítson mindenki házában.

Milyen házban?

Az egyházban, a saját otthonunkban, ahol dolgozunk, mindenhol, ahol megfordulunk!

És hogy szerintem mik Isten világitó eszközei?

Keress a szívedben, és a lelkedben. Istent dicsőítő jó cselekedetek, egyenes őszinte beszéd, a hit megvallása, az ember szívből jövő szeretete. Milyen jó lenne, ha úgy ragyoghatnánk, mint a világosság.

Kívánom, hogy legyünk méltók hozzá egész életünkben! És dicsőüljön meg az Úr neve bennünk.

A következő verset, hordozzátok szívetekben.

KŐSZEGINÉ SZILÁGYI ANDREA

Mindig csak adni

A jó öreg kút csendesen ontja vizét,
így telik minden napja.

Áldott élet ez, fontolgatom:
csak adni, adni minden napon.

Ilyen kúttá kellene lennem.

Csak adni teljes életemben.

Mindig csak adni?

Ez terhet is jelenthet!

Jó kút, nem érzed ezt a terhet?

Belenézek, tükre rám ragyog,
de hiszen a forrás nem én vagyok!

Árad belém, csak tovább adom,
vidáman, csendben és szabadon.

Had éljek ilyen kút-életet,

Osszak áldást és sok- sok szeretetet!

Nem az enyém, Krisztustól kapom,

Egyszerűen csak tovább adom.

Ismeretlen szerző

Novemberi gyülekezeti programjaink:

Október 31-én, pénteken **Reformáció ünnepe** lesz Hidason 1700-kor
01-én, szombaton **konfirmáció és ifi óra** lesz

Hidason Temetőben istentisztelet.

02-án, vasárnap 10⁰⁰ · **Úrvacsorai istentisztelet** lesz Pécssett,

Hidason 15⁰⁰ órakor lesz **Úrvacsorai istentisztelet**

Kereszt ereje- követésre tanít Megbocsátás II.

4-én, kedden 17³⁰-kor imaórát, 18⁰⁰-kor bibliaórát tartunk **Hidason**

5-én, szerdán 17⁰⁰ –kor Felnőtt KÁTÉ

6-án, csütörtökön 17⁰⁰ kor **bibliai beszélgetés** lesz a Kőszegi családnál

7-én, pénteken 18⁰⁰-kor **Bicsérden házi istentisztelet** lesz

8-án, szombaton 15⁰⁰-kor **konfirmáció és ifi óra** lesz

9-én, vasárnap 9³⁰ imaóra, és 10⁰⁰ . istentisztelet lesz Pécssett,

Hidason 15⁰⁰ órakor lesz **istentisztelet**

Kereszt ereje – követésre tanít.

11.-14-ig, keddtől - péntekig Lelkész továbbképző lesz Budapesten

15-én, szombaton 15⁰⁰-kor **konfirmáció és ifi óra** lesz

16-án, vasárnap 9³⁰ imaóra, és 10⁰⁰ istentisztelet lesz Pécssett,

Hidason 15⁰⁰ órakor lesz **istentisztelet**, 18⁰⁰ órakor Siklóson

Kereszt ereje – jární tanít.

18-án, kedden 17³⁰-kor imaórát, 18⁰⁰-kor bibliaórát tartunk Hidason
19-én, szerdán 17⁰⁰ –kor Felnőtt KÁTÉ
18-án, csütörtökön 17⁰⁰ kor bibliai beszélgetés lesz a Kőszegi családnál
19-én, pénteken 18⁰⁰-kor Bicsérden házi istentisztelet lesz
20-án, szombaton 15⁰⁰-kor konfirmáció és ifi óra lesz
21-én, vasárnap 9³⁰ imaóra, és 10⁰⁰ istentisztelet lesz Pécssett,
Hidason 15⁰⁰órákor lesz istentisztelet

Helyettesítés: Dr. Thalyné Kurdi Éva

25-én, kedden 17³⁰-kor imaórát, 18⁰⁰-kor bibliaórát tartunk Hidason
26-án, szerdán 17⁰⁰ –kor Felnőtt KÁTÉ
27-én, csütörtökön 17⁰⁰ kor bibliai beszélgetés lesz a Kőszegi családnál
28-án, pénteken 18⁰⁰-kor Bicsérden házi istentisztelet lesz
29-én, szombaton 15⁰⁰-kor konfirmáció és ifi óra lesz
30-án, vasárnap 9³⁰ imaóra, és 10⁰⁰ istentisztelet lesz Pécssett,
Hidason 15⁰⁰órákor lesz istentisztelet

Ádvent 1 Vasárnap. Kereszt ereje – tisztaságra tanít.

Előzetes média hírek

December 5-én Metodista félóra lesz a Kossuth Rádióban

Születésnapjukat ebben a hónapban ünneplik:

Dahn Nóra	4-én
Kőszegi Sándor	6-án
Schauermann Henrik ifj.	8-án
Dombrowszky Erzsébet (Bicsérd)	8-án
Gyurkó Donát	8-án
Khaled Nebil	13-án
Schauermann Henrikné	15-én
Szili Anna	18-án
Derschner Henrikné	21-én
Dr.Thaly Eszter	27-én

Isten valami jót tartogat számodra!

Amikor John Wesley (1703-1791) egyik este hazafelé tartott a gyülekezeti összejövetelről megtámadta őt valaki. A tolvaj azonban nem talált nála néhány könyvnél és egy kevés aprópénznél egyebet. Amikor a rabló elfutott tőle, Wesley hangosan kiáltott utána: „Álljon meg! Sokkal jobb dolog van nálam a maga számára!” „Kedves Barátom – monda Wesley – talán eljön egy nap, amikor megbánod, hogy ilyen életmódot folytatsz. Akkor emlékezz arra, hogy Jézus Krisztus vére megtisztít minket minden bűntől!” A tolvaj elrohant, és Wesley még azért imádkozott, hogy ezek a szavak megteremjék a magok gyümölcsét.

Évekkel később történt, amikor Wesley az egyik vasárnap a templomajtóban állt, hogy elbúcsúzzon az istentiszteleten résztvevőktől, hirtelen egy vadidegen férfi jött oda hozzá. Nagyon meglepődött, amikor kiderült, hogy arról a személyről van szó, aki őt annak idején kirabolta. A férfi időközben megtért Jézus Krisztushoz, és becsületes üzletember lett belőle. „Ennek Ön az oka” – mondta a megváltozott férfi. „Nem, nem, barátom! – válaszolta Wesley – nem én, hanem Krisztus drága vére az, amely megtisztít minket minden bűntől!” John Wesley annakidején a tolvajnak valóban egy sokkal értékesebb dolgot adott: a Jézus Krisztusban kapott megváltásról szóló hírt.

A Biblia ezt így fogalmazza meg: *„Jézusnak, az ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől.”* (I.János 1,7)

Átélté már bűnei bocsánatát? Tudja, hogy történik ez?

MISSIONWERK WERNER HEUKELBACH NAPTÁRA

2008. AUGUSZTUS

Történetünk- hitvallásunk

Ökumenikus elkötelezettség

A keresztyén egység alapja az a teológiai felfogás, hogy Krisztus testének tagjaivá való keresztelésünk által össze vagyunk kötve. A keresztyén egység nem a mi tetszésünkre bízott: ez egy olyan ajándék, amelyet el kell fogadnunk és meg kell élnünk.

Mint metodisták akkor válaszolunk helyesen a keresztyének egységét illető teológiai, bibliai és gyakorlati megbízatásunkra, ha elkötelezzük magunkat a keresztyén egység ügyéért helyi és nemzeti síkon, valamint világviszonylatban egyaránt. Sokféle módon, az egyházak, egyháztagok és hivatalok kölcsönös elismerése által juthatunk az úrvacsora ünneplésében Isten népének minden tagjával közösségre.

Tudván, hogy a felekezeti hűség mindig hozzátartozik a Jézus Krisztus egyházában való életünkhöz, szívből örülünk, hogy az egyház felelős vezetői ez egyházi gyűléseken és tanácskozásokon és az egyházközi dialógusokban, valamint az ökumenikus közeledés minden más formáiban az egyházak és nemzetek épülését munkálják.

Látjuk, hogyan munkálkodik a Szentlélek, amikor a közöttünk meglévő egységet láthatóbbá teszi.

Ugyanakkor komoly kezdeményezések történtek a keresztyének és a világ más vallásai közötti párbeszédre. A Biblia arra szólít fel bennünket, hogy minden ember számára felebarátok és tanúk legyünk. Az ilyen találkozások megkívánják, hogy hitünkről újra elgondolkozzunk, és a más vallású emberek közötti bizonyoságtételünk számára vezetést nyerjünk. Akkor újra felfedezzük, hogy az Isten, aki Jézus Krisztusban az egész világ megmentésért cselekedett, egyszerűen minden ember teremtője is, „egy az Istene és Atyja mindeneknek; ő van mindenek felett, és mindenek által, és mindenekben” (Efézus 4,6). Mint ezen az egy bolygón egymásra utalt emberek, szükségét látjuk annak, hogy saját örökségünkre önkritikusan tekintsünk, és más tradíciókat gondosan megbecsüljünk. Ezeknél a találkozásoknál nem az a célunk, hogy a tanbeli különbségeket a vallási egyetértés legkisebb közös nevezőjére hozzuk, hanem, hogy ezeket a kapcsolatokat az emberi közösség és kölcsönös megértés lehető legmagasabb fokára emeljük.

Isten segítségével együtt törekszünk minden ember megmentésére, egészségére és békéjére. Tiszteletteljes beszélgetésekben és gyakorlati együttműködésben megvalljuk Jézus Krisztusba vetett hitünket, és küzdünk azért, hogy nyilvánvalóvá tegyük, Jézus Krisztus a világ élete és reménysége.

FORRÁS: MAGYARORSZÁGI METHODISTA EGYHÁZ
HONLAPJA

Elmúlt hónapban...

Beszámoló a missziós konferenciáról.

Pécsről ketten vettünk részt a szeptember 28-án kezdődő, a szolnoki a metodista közösségi házban megrendezett missziós konferencián Szuhánszki Jánossal. A program pénteken délután 4 órakor kezdődött, de mi két paksi testvérrel este 8-ra értünk oda Szeverényi János evangélikus lelkész szolgálatára. Sokan hallgathattuk már az ő lelkesítő, megszólító igehirdetéseit.

Másnap, szombaton 9 órától Wilfried Bolay, a német sátormisszió vezetőjének előadására került sor „Milyen gyülekezetről álmodom” címmel. Az előadásról hallottak alapján kiscsoportos beszélgetésen vettünk részt a paksi testvérekkel közösen, egy igazán vidám csapatot alkottunk, és az álmainkat gyűjtöttük össze: a gyülekezet környezetében lakó, élő emberek elérésétől több ezer ember ébredéséig is eljutottunk. Amit a következő fórumbeszélgetésen elő is adtunk, amikor minden körzet, beszámolhatott a kiscsoportos megbeszélésről. A beszámoló után Wilfried Bolay elmondta a véleményét: ezek az álmok, amiket összegyűjtöttünk egy gyülekezet számára egyszerre túl sok, valós, elérhető feladatokat tűzünk ki célul. Végezzük el a gyülekezet helyzetének kiértékelését, elemezzük a jelenlegi helyzetet, és fogalmazzuk meg a vezérelvet, milyen gyakorlati célokat valósíthatunk meg a gyülekezetben.

A délutáni előadás témája, melyet Bolay testvértől hallhattunk: a gyülekezet missziós lehetőségeinek rangsorolása: hogyan fogalmazhatjuk meg gyülekezetünk következő esztendőben fontos missziós tevékenységeit összegző missziós jelmondatát? Egy példát emelnék ki a melyet Bolay testvér mondott el: gondolkoztunk-e már azon, hogy mi a biológiai célja egy almának? Nem az, hogy sok almát teremjen, hanem az, hogy újabb almát hozzon létre, mert az almafa is tönkremehet, ki veszhetnek az almák. A biológiai cél az életritmus megtartása. A gyülekezeteknek is van életritmusa, megalapítják, növekszik, egyre nagyobb lesz, van felnőtt hosszabb korszaka, majd visszafejlődik és eltűnik. Svédországba megszűnt a metodista egyház. Ausztráliába. Indiába, Olaszországban beleolvadt másik egyházakba. Európában, Magyarországon vajon mi a helyzet? Ha a csúcson van, hozott-e újabb almát? És ez nem is olyan nagy probléma, ha egy gyülekezet eltűnik, ha hozott újabb termést, újabb egyházat. Akkor egészséges egy almafa, ha újabbat hoz létre. A metodizmus akkor egészséges, ha új gyülekezeteket hoz létre.

Este 8 órától Szeverényi János evangélizációját hallgathattuk, majd lehetőségünk volt az Istennel való szövetségmegjűtásra, és akik kérték, felettük Szeverényi János és Hecker Róbert kézzel imádkozott. Több testvér is igényelte ezt.

Vasárnap folytatódott a program kiküldő istentisztelettel. Szeverényi János hirdette az ígét, az istentisztelet után a missziós szolgálatra megerősítő kézrátételes áldást kértünk, Hecker Róbert és Szeverényi János imádkozott a szolgálatunkért. Így térhetünk haza szolgálatunkban megerősödve.

Szeretnék a konferencián átélt élményemről, és ezzel kapcsolatos gondolataimról írni a testvéreknek

A szolnoki konferencia egyik szünetében két testvér beszélgetett régi, idősebb testvérek biztonyságtételéről: Volt egy testvér, aki egy szegényebb családot támogatott, segített. Úgy akart segíteni, hogy volt két sonkája: egy kisebb és egy nagyobb. Az ördög azt súgta neki: ne a nagyobbat add nekik, csak a kisebbet. Erre ő azt mondta, ha nem távozol tőlem, odaadom mindkettőt. Nagyon megragadott az, amit hallottam, mert tényleg sokszor így vagyunk mi hívők, keresztények, hogy adakozunk, segítjük a szegényeket, de csak abból, ami nekünk nem kell. Olyan ruhákat adunk tovább, amiket már kinőttünk, nem használunk, nem jók nekünk, vagy már kopottak, vagy ha nekünk túl sok van valamiből. Hazafelé jövet bementünk egy áruházba, az áruház előtt 3 kis cigánygyerek kéregetett: Bácsi adjon pénzt, mert éhesek vagyunk. Azt mondtam nekik, hogy pénzt nem adok, de szívesen veszek nekik ennivalót. Bementünk az áruházba, a pulton volt 2 db készre sült pizza. Először azt gondoltam veszek nekik egyet, és 3 részre felvágatom, de ekkor a sonkás történet jutott az eszembe, így megvettem mind a két pizzát. Amikor odaadtam nekik, mondtam: ezt Jézus nevében adom nektek. Amikor hazaértem egy család jelezte, hogy nincs pénzüik, tudok-e nekik adni? Szintén Jézus nevében segítettem, majd nem sokára csörgött a telefon, és egy másik család is azt kérte, nem tudnék-e nekik is kölcsönadni, mert ennivalóra sincs pénzüik. A feleségemnek szóltam szedjen össze ennivalót és elvittük nekik Másnap egy nagycsalád kért tőlem segítséget, tudnék-e nekik intézni élelmiszert egy ismerős által. Az ismerőst felhívtam, azt mondta, hogy most sajnos nem tud segíteni, így visszahívtam ezzel a válasszal, és mondta, hogy kenyeret se tud adni a gyermekeinek, ezért mondtam neki, hogy holnap találkozunk, és vásárolok neki élelmiszert. Ezt most nem azért írom, hogy magammal dicsekedjem, hanem hogy az Úrral dicsekedjek, hogy Ő így használ engem. Engem is kísértett az ellenség ez idő alatt, az járt a fejemben, miért nem osztják be, miért költik fölösleges dolgokra a pénzt. Erről beszélgettünk a feleségemmel, miközben a gyerekek nézték a „Jézus élete” című filmet. Pont akkor pillantottam oda, amikor Keresztelő János a pusztában körülötte lévő hallgatóságnak így válaszolt: „Akinek két ruhája van, adjon annak, akinek nincs, és akinek van ennivalója, hasonlóan cselekedjék.” (Lukács. 3.11)Ez erősít engem ebben a szolgálatban, mindenért Jézusé a dicsőség Ámen

K Ó S Z E G I L Á S Z L Ó

Visszaemlékezés

a dombóvári egyedülálló nők hétvégéjére

Budapestről, Szegedről, Kaposvárról, Dombóvárról és Pécsről érkeztek a testvérek erre a már hagyománynak számító őszi hétvégére.

Péntek esti közös vacsorával kezdődött a program, majd a vacsora után a megbocsátás kérdéséről beszélgettük, saját élményeinkről számoltunk be ebben a témában. Az estét vidám hangulatban fejeztük be: mindenki a saját nevével kapcsolatos érzéseit mondta el, mennyire elégedett vele, vagy sem.

Szombaton dr. Vaski Ferenc volt köztünk (egyetemi tanár, szupervizor – 2 éve is meghívott vendég volt), akivel szintén a megbocsátásról beszélgettünk, majd egy játékot játszottunk, amelyből a közösségi összetartás szükségességét láthattuk. A délutáni kirándulás helyett – esős idő miatt – a „Csendes éj” című filmet néztük meg és beszélgettük meg, kiben milyen gondolatokat ébresztett a film. Nekem Erzsébet személye lett nagy. Az esti programon József életét (I. Mózes 37. résztől) játszottuk el, én József kabátja (Mózes 39,12) voltam, ami tanúja volt annak, hogy József ellenállt a Potifár felesége csábításának. Jákob szerepe nagyon meghatározó volt.

Vasárnap úrvacsorai istentisztelettel fejeződött be a program.

Jó volt együtt lenni a testvérekkel, sok örömet és áldást jelentett ez a hétvége. Köszönöm!

P Á L M A I M A G D O L N A

A befalazott Biblia

Több mint száz éve, amikor a Szent-Gotthard alagút még nem volt megépítve, az Olaszországból Svájcba és a visszautazóknak gyalog kellett menniük a hágón, és ez sok időbe telt. Az emberek gyakran csoportosan utaztak.

Egyszer egy csapat kőműves utazott Lugano környékéről belső-Svájc felé, mert ott jobb volt a kereset. Volt köztük egy fiatalember, akit Antoniónak hívtak. Ez utazás közben szóba elegyedett egy idősebb hölgygel, aki az Úr Jézus értünk hozott áldozatáról beszélt neki. Antonió azonban hallani sem akart róla, és azt mondta: „Van Máriánk és vannak papjaink, ez elég.” A hölgy Antoniónak egy szép, bőrbe kötött Bibliát ajándékozott. Elfogadta, de nem olvasott belőle.

Amikor Glarusba, a munkahelyére érkezett, egy nagy ház építésénél kellett dolgoznia. Ott könnyelműen belement társa durva kalandjaiba, és velük káromkodott. Amikor az egyik falat vakolták, látott egy nyílást, amelyet még be kellett falazni. Hirtelen eszébe jutott a Biblia, amely hátizsákjában volt, és azt mondta társainak: „Fiúk, van egy remek ötletem. Nézzétek, van egy Bibliám, azt befalazom ebbe a nyílásba.” A Biblia éppen belefért, csak a kötése sérült meg. „No, még egy kis maltert ide – mondta Antonió – és majd meglátom, ki az ördög veszi elő még egyszer!”

1861. május 10-én nagy tűzvész ütött ki Glarusban. 490 ház teljesen leégett. Az egész város rettenetes romhalmazzá vált, újra fel kellett építeni. Egy Johannes nevű észak-olaszországi kőművest bíztak meg azzal, hogy egy házat, amely még új volt, de részben beomlott, megvizsgáljon. Kopogtatta kalapácsával az egyik épen maradt falat, és hirtelen kiesett belőle egy törött malterdarab. Legnagyobb csodálkozására talált mögötte egy könyvet, amely a falba volt illesztve. Kihúzta: egy Biblia! Hogy került ez ide? Különös, neki is volt egyszer Bibliája, de azt elvették tőle. „No, ezúttal nem veszik el” - gondolta.

Szabad idejében elkezdte szorgalmasan olvasni. Először csak az evangéliumokat és a zsoltárokat értette. Belőlük megtanult imádkozni. Akik azonban őszintén vágyakoznak utána, azoknak Isten segítségükre siet. Így nemsokára megértette, hogy bűnös, de azt is, hogy Isten szereti, és hogy csak az Úr Jézusban való hit által nyerheti el bűnei bocsánatát. Amikor ősszel ismét visszatért hazájába, rokonsága körébe, mindenütt elbeszélte felszabadult életének jó hírét.

Szabad idejében bibliákkal teli táskával járta a környék falvait, és terjesztette az evangéliumot. Így jutott el arra a vidékre, ahol Antonió lakott. Egy országos vásáron felállította a sátrát, és ott árulta a Bibliát. Antonió arra ment, és azt mondta: „Biblia? – köszönöm nincs szükségem rá! Ha kellene egy, csak el kell mennem Glarusba, ott van az enyém befalazva. És még mindig kíváncsian várom, ki az ördög veszi ki onnét.” Johannes szomorúan nézte a fiatalembert. Most már mindent értett, és így szólt: „Vigyázzon fiatalember! Könnyű gúnyolódni, de mit szólna, ha megmutatnám magának azt a Bibliát?” „Engem ugyan nem csap be – mondta Antonió – tüstént felismerném, hiszen megjelöltem. És az a véleményem: az ördög sem hozza ki onnét!” Johannes elővette a Bibliát, és megkérdezte: „Ismeri ezt a könyvet, barátom?” Antonió először szólni sem

tudott, amikor meglátta a sérült Bibliát. „Nézze meg jól! Ugye látja? De nem az ördög hozta elő, hanem Isten, hogy Ön is megtudja, hogy Ő él. Önt is meg akarja menteni.” Ekkor előtört Antonió régóta palástolt gyűlölete Istennel szemben. Lelkiismerete megszólalt, de ő mégis így kiáltott barátaihoz: „Gyertek fiúk, mit keres itt ez az ember a bibliaárudájával?” Néhány perc alatt szétrombolták Johannes sátrát. Őt pedig megverték. A tettesek aztán gyorsan eltűntek az összesereglett nép között.

Antonió gyűlölete Isten iránt egyre nőtt. Amikor egy napon ismét túl sokat ivott munka közben, leesett egy 17 méter magas állványról, súlyosan megsérült és kórházba került. Ezt megtudta Johannes. Küldött neki egy szép virágcsokrot, és meg is látogatta. Antonió szíve azonban kő kemény maradt, noha igen mély benyomást tett rá Johannes szeretete, aki minden héten meglátogatta; ő pedig lassanként olvasni kezdte a Bibliát, először unalomból, majd egyre növekvő érdeklődéssel.

Egyszer ezt olvasta a Zsidókhoz írt levél 12,5-ben: „Fiam ne vesd meg az Úr fenyítését, és ne csüggedj el, ha megfedd téged”. Íme, ez mintha az ő balesetértől szólt volna. Tovább olvasta, és Isten Igéje elkezdett hatni Antonió szívében. Megtanulta meglátni és megvallani bűneit Isten színe előtt. De megtanulta azt is, hogy bizalommal higgyen a kereszten elvégzett áldozat erejében. Lelke meggyógyult, de csipője megbénult. Korábbi munkáját nem tudta folytatni: könnyebb munkát talált, és később boldog házasságot kötött Johannes lányával. Apósa egyúttal barátja is lett. Antonió már a mennyei hazában van, de gyermekei, mint legdrágább örökséget őrzik az általa egykor befalazott Bibliát.

Hit és szeretet

Szüntelen vesz a hit.
Átveszi Isten ajándékait:
Égen-földön a legszebbeket.
Mind a mienk lehet!

A szeretet meg széjjelosztja,
Amit a hit adott nekünk.
Milyen boldog változatosság,
Amiben keresztyének élhetünk!

A. THOLUCK UTÁN

NÉMETRŐL FORDÍTOTTA TÜRMEZEI ERZSÉBET

A különös ruha

Szenvedésed
Isten-adta ruhád.
Először sehogyan sem illik rád.
Úgy találd, hogy nagy neked.
Belenőhetsz, ha békén viseled.

S ha Isten ráteszi áldó kezét,
erőt arra is ád,
hogy úgy viseld végül a szenvedést,
mint drága ünneplőruhát.

MARIA FEESCHE UTÁN

NÉMETRŐL FORDÍTOTTA TÜRMEZEI ERZSÉBET

Az imádság ereje

Valljátok meg azért egymásnak bűneiteket, és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok.
(Jakab 5,16)

Azelőtt, mikor reggeli és esti áhítatom során letérdeltem imádkozni, vagy csak csendben fordultam az Úrhoz, mindig azokért imádkoztam, akik a legfontosabbak voltak az életemben: családomért és barátaimért. Nem gondoltam arra, hogy ellenségeimért is imádkozhatnék, pedig nekik is szükségük van Isten megváltására. Az imádság ereje meg tudja puhítani az emberek szívét, és elveszi gonosz vágyaikat. Azoknak, akik börtönben vannak, különlegesen imádságra van szükségük, hogy megújuljanak, és visszaailleszkedjenek a társadalomba.

A fenti igében olvashatjuk, hogy a jó imának erőteljes hatása van. Bátorít minket az ige, hogy imádkozzunk a betegek, szenvedők gyógyulásáért. És imádkoznunk kell azokért is, akik rosszat cselekedtek, hogy bűnbocsánatot és megváltást kapjanak az Úrtól, az ellenségeinket ugyanúgy beleértve, mint a szeretteinket. Az ima segít az embereknek az egész világon, hogy megismerjék Isten kegyelmét.

JOHN DZINGAPETA (HARARE, ZIMBABWE)

Kérés

Testvérem baját magamévá tennem
Te segíts! Terhét viseljem vele!
Világod úgy világoljon szívemben,
hogy fénye őt is boldoggá tegye!

FRITZ SCHMIDT-KÖNIG

NÉMETRŐL FORDÍTOTTA TÜRMEZEI ERZSÉBET